

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Maarten Michielssens

tegen

journalist Dirk Draulans

Met een brief van 12 november 2013 dient advocaat Leo Goovaerts namens de heer Maarten Michielssens een klacht in tegen journalist Dirk Draulans. Aanleiding is een artikel in Knack van 16 oktober 2013 onder de titel ‘De opmars van EcoNation. Succes met licht en lucht verkopen’.

Advocaat Benoit Beele, die optreedt voor Dirk Draulans, antwoordt hierop met een brief van 9 april 2014, waarop advocate Sophie Van den Broeke namens Maarten Michielssens repliceert met een brief van 9 mei 2014.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 23 oktober 2014. Maarten Michielssens en zijn advocate Sophie Van den Broeke waren hierop aanwezig, evenals Dirk Draulans en zijn advocaat Benoit Beele.

DE FEITEN

Het artikel in Knack schetst de rol van gewezen CEO Maarten Michielssens in de oprichting en zaakvoering van het bedrijf EcoNation, dat actieve lichtkoepels maakt. Naast vragen over de kwaliteit van de lichtkoepels en over de toepassing van subsidieregelingen, belicht het artikel de relaties en conflicten tussen Michielssens en een aantal medewerkers en zakenrelaties, zijn boekhoudkundige aanpak, de verhouding tussen privé- en bedrijfsuitgaven, en ook het verleden van Maarten Michielssens als journalist met zijn toenmalige verslaggeving over doping en drugs in de wielerved, waarbij ook de zelfdoding van wielrenner Dimitri De Fauw en de inbraak in de mailbox van mediabaas Christian Van Thillo aan bod komen.

Na het artikel over EcoNation volgt een naschrift met een reactie van Maarten Michielssens onder de titel: ‘Ik wil niemand zwart maken’. Het naschrift vat het antwoord samen van Maarten Michielssens op een reeks vragen van Dirk Draulans.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager noemt het artikel lasterlijk. Het bevat volgens hem een aantal fouten en is niet waarheidsgetrouw. Zo betwist hij de paragraaf over de afsluiting van de boekjaren bij EcoNation en noemt hij de vergelijking met Lernout & Hauspie daarover onterecht. Hij betwist ook de passages over privé uitgaven op kosten van en verkoop van privé goederen aan Econation, en over de plundering van de rekeningen van Ararat Food. De passage over Dimitri De Fauw wekt volgens klager de indruk dat hij mee aan de basis ligt van de dood van De Fauw.

Verder heeft de journalist volgens klager onvoldoende zijn bronnen gecheckt en heeft hij zich enkel gebaseerd op eenzijdige bronnen die allemaal met hem in conflict lagen. De journalist heeft ook nagelaten om over de boekhouding publiek toegankelijke bronnen te raadplegen. Klager vindt ook dat hij geen loyaal weerwoord heeft gekregen. De journalist stelde via telefoon wel een aantal vragen, maar met zijn antwoorden is onvoldoende rekening gehouden.

Volgens klager vermengt het artikel berichtgeving en commentaar, onder meer in het naschrift waar de journalist subjectieve commentaar toevoegt aan de antwoorden van klager. Ten slotte schendt het artikel volgens klager zijn privacy.

Dirk Draulans vraagt om de zaak uit te stellen omdat Maarten Michielssens niet alleen een klacht heeft ingediend bij de Raad voor de Journalistiek, maar ook een schadevergoeding vordert via de Rechtbank van Eerste Aanleg. Draulans en zijn advocaat willen niet dat de twee procedures elkaar doorkruisen of beïnvloeden.

Ten gronde zegt Dirk Draulans dat hij voor het artikel tal van bronnen geraadpleegd heeft, die hij vanwege het bronnengeheim niet kan noemen. Het gaat om bronnen binnen en buiten de bedrijven die in het artikel aan bod komen. Via die bronnen had hij ook zicht op interne documenten en correspondentie, die zijn artikel staven.

Dirk Draulans zegt verder dat hij loyaal weerwoord heeft gegeven. Hij heeft Maarten Michielssens via telefoon een aantal vragen gesteld waarop Michielssens via telefoon en achteraf ook via mail geantwoord heeft. Met die antwoorden is rekening gehouden bij de redactie van het artikel, en ze zijn ook verwerkt in het naschrift, zegt Dirk Draulans.

BESLISSING

Over de vraag tot uitstel

De Raad voor de Journalistiek ziet geen redenen om in te gaan op de vraag van Dirk Draulans om de behandeling van de klacht vanwege een lopende gerechtelijke procedure uit te stellen, aangezien de Raad zich enkel en alleen uitspreekt over de beroepsethische aspecten van de zaak.

Over de gegrondheid van de klacht

De formulering van enkele passages in het artikel over de boekhoudkundige praktijken van Econation is onnauwkeurig. Maar tegelijk maakt Dirk Draulans aannemelijk dat hij over voldoende bronnen en informatie beschikt die de essentie van zijn artikel staven. De onnauwkeurigheden zijn niet van die aard dat ze de essentie van het artikel in twijfel trekken of onderuit halen. Ze zijn niet van die aard dat ze een beroepsethische fout uitmaken. In verband met de zelfdoding van Dimitri De Fauw spreekt Dirk Draulans over ‘de naweeën’ van de doping- en drugsaffaire in de wielerved en de berichtgeving daarover, maar verwijst hij niet naar Maarten Michielssens als zou die aan de basis liggen van het overlijden. Verder behandelt het artikel het professionele handelen van klager en maakt het geen inbreuk op zijn privacy.

Het naschrift bij het artikel is een loyale methode om aan Maarten Michielssens een kans op weerwoord te geven. Desondanks heeft Maarten Michielssens daarbij niet de kans gekregen om te reageren op twee passages die zijn integriteit in ernstige mate aantasten, met name over ‘de plundering van de rekening van Ararat Food’ en over ‘de oprichting van twee dochterondernemingen met een verschillend einde van het boekjaar om zo voorraden en verkopen door te schuiven, een techniek vergelijkbaar met die waar Lernout & Hauspie over struikelde’. Artikel 20 van de code bepaalt: ‘*Wanneer een journalist in zijn berichtgeving zelf ernstige beschuldigingen uit, met name wanneer die de eer en de goede naam betreffen, is het aangewezen dat hij de betrokkene voor de publicatie of de uitzending contacteert en hem loyaal de kans biedt hierop te reageren.*’. Het feit dat klager niet de kans kreeg om op deze punten te reageren, kan beschouwd worden als een beroepsethische tekortkoming.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gedeeltelijk gegrond.

Brussel, 8 januari 2015